

Казвам се Чандраканти. Обичам да пиша хайку стихове, обичам морето и йога, да рисувам и да слушам рага музика. Много обичам духовния си учител Бхактивайбхава Свами и съпруга си Радха-винод :), а също майка си Пепи, която е супер! Обичам залези, чаени свещи, Аюрведа, Васту и Индия. Обичам да готвя вегетариански ястия, да правя бижута и да се изгубя някъде, където никой не ме познава, а после да се намеря, когато си реша. Обичам хляб, плодове, цветя и песента на птиците. Много обичам Дамодара (форма на Кришна като малък, който е на моя домашен олтар), сарита и десени с кашмирчета (малки красиви орнаменти, подобни на капчици, но извити отгоре), снимки, да чета и да разглеждам малки, интересни и красиви неща по пазарите в Индия.

Аз съм средна на ръст, с червена коса и с по три обеци на всяко ухо, както и с една много красива и малка от ляво на носа. Винаги съм с каджал на очите (този черен грим, който всички в Индия носят и очите им изглеждат огромни, много дълбоки и красиви). Имам доста бижута на шията си, но не винаги се виждат, защото обикновено съм с някой от моите десетки индийски шалове :) Често съм с изрисувани с къна длани и уха на индийски благовонни пръчици. Обичам честността, реда, точността, чистотата, справедливостта, спокойствието, свободата и класическата красота в нещата и хората.

Аз съм жена, почти на 50 години съм, нямам деца, правя бижута и ангели от хартия, давам лекции и семинари по Аюрведа (най-древната наука за здравето и дълголетието) и Васту (ведическата концепция за подреждане на заобикалящата среда, от която произлиза Фън Шуй), изготвям индивидуални програми по Аюрведа за цялостен начин на живот. Това са моят сайт и блог www.ayurvedabg.com и www.candrakanti.info

Кои бяха най-хубавите моменти или периоди в твоя живот досега?

Всички периоди бяха прекрасни по своему. Научих много ценни неща в живота си, запознах се с невероятни хора и успях да видя изключително красиви места, но този период в момента ми харесва особено много! :)

А кое е най-трудното нещо, което си преживявала?

През последните три години често бях болна и в някои моменти ми беше наистина много тежко. Това беше доста голямо изпитание за мен.

В какво вярваш?

В Кришна. Според вайшнава традицията, Кришна е върховният Бог, а ние сме души, произлизащи от Него и вечно свързани с Него.

Вярваш ли в хората? А в себе си?

Да, вярвам в хората, защото те не са телата, а душите, които се намират в тях. Дори и понякога да вършат големи глупости или ужасяващи неща, това е защото са обусловени от материята и не знаят какво правят, заради невежеството си. Разбира се, че вярвам в себе си. Душата е много силна и може чудеса.

За какво мечтаеш? На какво се надяваш?

Мечтая да прекарвам повече време с духовния си учител, а също и да прекарам последните години от живота си по светите места в Индия, заобиколена от духовно извисени хора, пеещи киртан. Надявам се да постигна духовно ниво, при което да изпитвам влечение само към духовни теми и да познавам и разбирам съвършено ведическата философия.

Има ли нещо важно, за което не ти достига времето?

Да, искам да завърша готварската книга, която пиша от известно време, а може би и поредица от вегетариански готварски книги :)

Важна ли е прошката в твоя живот?

Прошката е много важна, защото без нея животът е много тежък и обречен да се върти в кръг.

Повече в миналото, в настоящето или в бъдещето живееш сега?

Винаги живея в настоящето. Бъдещето не е под наш контрол, а миналото вече си е отишло.

Харесваш ли нашето време? В коя епоха би живяла?

Харесвам много музиката и търсенията на хората от 60-те и 70-те години.

Има ли място и пътуване, на които държиш най-много?

Да, Индия! Това е моята голяма любов!

Обичаш ли Живота? Какво е за теб той сега? Опиши ми го с три думи.

Да, много обичам живота. Човешкият живот може да ни даде изключителната възможност за себепознание, духовно развитие и постигане на стойностни духовни нива. Животът е прекрасен, вдъхновяващ и много ценен.

Кои са най-красивите гледки на света за теб?

Много рано сутринта, когато птиците са будни, но още не летят, а само пеят. Небето леко порозовява, но все още е тъмно тюркоазено синьо, а аз съм в Маяпур, Западен Бенгал, Индия и гледам от брега златните води на Ганг.

Къде се чувстваш най-добре, като „у дома“?

У дома, разбира се, съм най-добре :), но като „у дома“ съм навсякъде, където има храм на Кришна или съм с духовния си учител.

Какво ти дава сили да продължаваш напред в трудни моменти?

Това, че всичко в материалния свят е временно и страданията – също. Много съм щастлива, че душата е вечна и за нея няма смърт, няма начало и няма край, както и че вселенската справедливост е съвършена, а законът за кармата важи еднакво

за всички. Това ме избавя от желанието да въздавам справедливост и ми носи голямо спокойствие и сигурност.

Кои хора са ти оказвали най-голяма подкрепа и влияние?
Бхактивайбхава Свами - духовният ми учител и моят съпруг.

Искаш ли да промениш нещо у себе си?

Да. Искам да не се притеснявам много преди пътувания, важни събития и промени в живота си. Понякога пропускам някои неща, заради това. Искам и да не съм толкова сложен човек, чиито рафтове и стени в къщи са натрупани с какво ли не :) Искам в по-голяма степен да живея според максимата: „Прост живот – висше мислене“

Намерила ли си призванието си?

Да. Споделям знанието си за живота, смъртта и всичко останало с всички и това ми носи удовлетворение.

Вярваш ли в Живота след Смъртта?

Да, убедена съм в него, както и в съществуването на духовния свят, който е изначалното и най-естествено място за пребиваване на живите същества.

А какво те кара да се чувстваш жива?

Винаги да изпипвам всичко, да правя нещата с удоволствие и интерес, както и да научавам нови и нови неща всеки ден.

От какво се страхуваш?

От пеперуди :) Когато бях на 3 години, едно дневно пауново око ми излетя в лицето и аз припаднах. После беше много трудно да постигна що-годе нормално състояние на духа в присъствието на по-големи или нощни пеперуди. Не мога да кажа, че съм постигнала безразличие :), но поне не припадам и не крещя неистово :)

Какво е за теб самотата?

Спокойствие, общуване със себе си, медитация, време да се потопиш надълбоко в любими дейности.

Какво ти дава представа за вечност?

Киртаните, а също и когато гледам формата на Кришна на олтара. Когато се движа по уличките на Вринадавана, малко градче с над 7 000 храма. Някъде можеш да докоснеш с лактите на ръцете си стените на къщите от двете страни на пътя. Там Кришна е прекарал детството си. Наблизо е езерото Кусум Саровара, за което всички казват, че е бездънно. В тъмните му и студени води се оглежда прекрасен дворец с красиви павилиони, традиционни куполи, изящни стенописи и колони. В близост се намира хълма Говардхан. Тази гледка винаги ме кара да чувствам, че времето е спряло, а усещането за вечност е единствената реалност.

Какъв е смисълът на живота за теб?

Да постигна духовно съвършенство, самадхи.

Кои емоции изпитваш най-често?

Щастие, радост, любов, но и гняв, тъга, безсилие... Понякога изпитвам силно състрадание към всички нуждаещи се от помощ. Баща ми казваше за това мое състояние: „Мировата скръб ли те е обзела?“

Какво е щастието за теб? Опиши ми един съвършен ден...

Когато съм здрава, изпълнена с енергия и желание да направя чудеса и да помогна с нещо на цялото човечество. По време на войната в Сърбия раздавахме с организацията *Food for life* храна на инвалиди, деца сираци или болни от рак, или от други тежки заболявания, на самотни възрастни и душевно болни хора. Когато успяхме навреме да свършим всичко и без инциденти, а хората бяха много щастливи и ни благодаряха, се чувствах щастлива. Сираците ме прегръщаха през коленете иди до където стигаха и ми казваха „майко“, а един дядо седеше пред входа и ме чакаше няколко часа по-рано от времето, когато обикновено пристигахме, за да не би случайно „да ни

изпусне“, както казваше той. Хората често ми казваха: „Какво щяхме да правим без вас?“, „Вие спасихте живота ми!“

Какъв съвет би дала на едно дете или на другите хора въобще?

Винаги да повтарят мантрата Харе Кришна Харе Кришна Кришна Кришна Харе Харе / Харе Рама Харе Рама Рама Рама Харе Харе, защото тя пречиства кармата и така ни освобождава от страданието, като постепенно започваме да изпитваме истинско щастие, което не е просто временна липса на нещастие.

Какво може да те разплаче?

Най-често мъжът ми :), но и безсилието пред безпardonната простация и дълбоко невежество.

А какво може да те накара да се усмихнеш?

Изгревът, залезът, песента на птиците; моментите, в които успявам да виждам всички живи същества като частици от Бога.

Кое е доброто (думи или дело), което няма да забравиш?

Един приятел ми даде да прочета неговата *Бхагавад-гита* и това напълно промени живота ми! :)

Ако си представиш живота си като пъзел, доколко е подреден той?

Доста е объркан, но има някои основни части, около които започва да се получава картинка :)

Какво цениш най-много в живота си? За какво чувстваш най-голяма благодарност?

За възможността да общувам с духовния си учител.